

Agriculture as Depicted in Sangam Literature

C. Krishnamurthy

*Ph.D. Research Scholar (Part-time), Department of Tamil
Erode Arts and Science College, Erode*

Dr. M. Kavitha

*Assistant Professor, Department of Tamil
Erode Arts and Science College, Erode*

Abstract

Agriculture was the primary occupation of the Tamil people during the Sangam period. It provided high social status to those engaged in farming. During this time, there were five types of land classifications. Tamils exhibited exceptional skills in understanding soil types, selecting seeds, irrigation techniques, agricultural practices, and methods to protect crops. Agriculture formed the backbone of the Tamil economy and played a pivotal role in societal development. This study focuses on the insights provided by Sangam literature regarding agricultural practices and their significance.

Keywords: *Hard Soil & Mountain/Wasteland, Soft Soil & Fertile Rainfed Land, Cultivated Soil & Enriched Land, Unproductive Land & Marshy Areas, Tools & Implements for Farming, Methods for Ploughing & Sowing, Harvesting & Storage Techniques*

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

[https://doi.org/10.5281/
zenodo.17346708](https://doi.org/10.5281/zenodo.17346708)

References

1. Tolkappiyam Porul, p.5
2. Narrinai, p.59, 5&6
3. Purananuru, p.42, 15
4. Pathitruvalu, p.58, 15
5. Purananuru, p.311, 11&12
6. Thirukkural, 1038
7. Purananuru, p.61, 3
8. Kalithogai, p.108, 60
9. Purananuru, p.333, 11&12
10. Melathu, p.118, 1&3
11. Narrinai, p.393, 4&6
12. Purananuru, p.28, 1&3

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் வேளாண்மை

சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி

முனைவர் பட்ட ஆய்வு மாணவர் (பகுதிநேரம்), தமிழ்த்துறை
ஈரோடு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஈரோடு

முனைவர் மு. கவிதா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
ஈரோடு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஈரோடு

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்ககால தமிழர்களின் முக்கியத் தொழிலாக வேளாண்மை விளங்கியது. இது சமூகத்தில் உழவர்களுக்கு உயர்ந்த நிலையைக் கொடுத்தது. சங்க காலத்தில் ஐந்து வகையான நிலப்பரப்புகள் இருந்தன. மண்வகை அறிதல், விதை தெரிவு செய்யும் முறை, நீர்பாய்ச்சும் தொழில் நுட்பம், பயிர்களை காவல்காக்கும் முறைகள் ஆகியவற்றில் தமிழர்கள் சிறந்த திறன் பெற்றிருந்தனர். தமிழர்களின் வேளாண்மை மபொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக விளங்கியது. இது குறித்து எடுத்துரைப்பதாக இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: வன்புலம் - மலை மற்றும் காட்டு நிலங்கள், மென்புலம் - மிருது வான நிலம், புன்புலம் - செறிவூட்டப்பட்ட நிலங்கள், களர்நிலம் - வேளாண்மைக்கு உதவாத நிலம், தளம்பு - மேடுபள்ளங்களை சரிசெய்யும் கருவி, எரு - உரம், உணங்கு - காய வைத்தல், குகிழி - கொள்ளிக் கட்டை

முன்னுரை

சங்க கால மக்கள் இயற்கையான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுவாழ்ந்தனர். தனது அருகில் உள்ள இயற்கை வளங்களுடன் இணைந்து வாழ்ந்து வந்தனர். இதனால் குறிப்பிட்ட நிலத்தில் வாழும் மக்கள் அங்குள்ள நிலத்தில் விளையும் பொருட்களை உணவாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். அவ்வகையில், சங்ககால மக்களின் வேளாண்மை முறைகளை ஆராய்ந்து எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழர்களின் நிலப்பாகுபாடு

தமிழின் மிகப் பழமையான நூலான தொல்காப்பியம் தமிழகத்தின் நிலங்களை ஐந்திணைகளாகப் பிரித்துள்ளது.

மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேயமைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேயபெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல்

எனச் சொல்லிய முறையால்
சொல்லவும் படுமே¹

இந்நூற்பாவில் மலையும் மலை சார்ந்த இடம் குறிஞ்சி, காடும் காடு சார்ந்த இடம் முல்லை, வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் மருதம், கடலும்கடல்சார்ந்த இடம் நெய்தல், மணலும் மணல் சார்ந்த இடம் பாலை என ஐவகை நிலங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மண்ணின் அடிப்படையில் நிலத்தை தமிழர்கள் வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

பொதுவாக நிலங்களின் தன்மைகேற்ப அவற்றை வன்புலம், மென்புலம், புன்புலம் மற்றும் களர் நிலம் என வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

வன்புலம்

மலை மற்றும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளில் விலங்குகளை வேட்டையாடுதல், காடுகளில் கிடைக்கும் தேன், கிழங்குகள், சிறுபயிர்கள் போன்றவற்றை சேகரித்தல்

போன்றன குறிஞ்சி நிலத்தின் முக்கியத் தொழில்களாக இருந்தன. குறிஞ்சி நிலத்தில் இயற்கையாக மலைகள் காணப்படுவதால் அங்குள்ள நிலங்கள் வன்புலங்களாக அமைந்துள்ளன. அங்கு வாழும் குறவர் சமூகத்தினர் மலைப் பகுதிகளில் உள்ள சிறிய நீர்வளத்தைப் பயன்படுத்தி சில வகை பயிர்கள் சாகுபடி செய்தனர். குறிஞ்சி மற்றும் முல்லை பகுதிகளில் உள்ள நிலங்கள் கரடு முரடாகவும் நீர்வரத்து குறைந்து இருப்பதாலும் அவற்றை வன்புலம் என அழைத்தனர். இதனை நற்றிணை

**இருமடைக் கள்ளின் இன்களி செருக்கும்
வன்புலக்காட்டு நாட்டதுவே**

என்ற பாடல் அடிகளில் காணலாம்.

மென்புலம்

நீர்வளம் அதிகமாக இருப்பதாலும் வேளாண்மை செய்ய ஏற்ற நிலமாக இருக்கும் மருத நிலத்து மண்ணை மென்புலம் என்று அழைத்தனர். இதனைப் புறநானூற்றுப் பாடல் கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்துரைக்கின்றது.

மென்புலவைப் பின் நன்னாட்டுப் பொருந்

புன்புலம்

இயற்கையாக நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் செயற்கையாக மனிதனால் பாசன வசதி ஏற்படுத்தப்பட்ட நிலத்தினை புன்புலம் என்று அழைத்தனர். இதனை பதிற்றுப்பத்து

புன்புலம் வித்தும் வன் கை வினைஞர்

என்று அழைக்கின்றது.

களர் நிலம்

மேற்கண்ட நிலங்களைத் தவிர, எந்த வித வேளாண்மை பயன்பாட்டிற்கும் உதவாத நிலத்தினை களர்நிலம் என்றனர். உப்பு அதிகமாக இருந்த நிலத்தினையும் களர்நிலம் என்றனர். புறநானூறு இதை புறங்காடு என்று குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

களர்படு கூவல் தோண்டி நாளும்

புலைத்திகழீ இயதாவெள் அறுவை

என்று பாடலடிகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது

தமிழர்களின் வேளாண்மை முறை

சங்ககால மக்கள் வேளாண்மையை சிறப்பான முறையில் வழிவழியாக கையாண்டனர். குறிப்பாக, நிலத்தை பண்படுத்துதல், விதையைத் தேர்வு செய்தல், நீர் பாய்ச்சுதல், காவல் காப்பது என்ற முறையில் வேளாண்மைத் தொழிலைச் செய்தனர். இதனை திருவள்ளுவரும் கீழ்க்கண்டவாறு உழவு அதிகாரத்தில் குறிப்பிடுகிறார்

**ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு**

நிலத்தை பண்படுத்தும் முறை

பயிர்விளையும் நிலங்களை பண்படுத்தி அதை வேளாண்மைக்கு தயார் செய்வதில் தமிழர்கள் கைத்தேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். நிலத்தின் தன்மையை அறிந்து, அதற்கு ஏற்ப செயல்பட்டனர். நிலத்தை ஏரினால் உழுவதின் மூலம், மண்ணில் காற்றோட்டம் அதிகமாககிடைத்தது. பயிர்முளைப்பதை அதிகப்படுத்துகிறது. உழுத வயலின் மேடுபள்ளங்களை சரிசெய்ய தளம்பு என்ற கருவியை பயன்படுத்துவதாக கீழ்க்கண்ட புறநானூற்று வரிசட்டுகிறது.

மலங்குமிளர் செறுவின் தளம்புதடிந் திட்ட'

உழுத நிலங்களில் கால்நடைகளின் சாணத்தையும் இலை தழைகளையும் எருவாகபயன்படுத்தினர். இதனை

காஞ்சித்தாது உக்கன்னதாது எருமன்றத்துத்

விதையைத் தேர்வு செய்தல்

வேளாண்மையில் விதைகளைத் தேர்வு செய்வதும் அவற்றை பூச்சி தாக்காமல் பாதுகாத்துக் கொள்வதும் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை தமிழர்கள் உணர்ந்துள்ளனர். இதனைப் புறநானூற்றுப் பாடல் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கின்றது.

**குறித்துமாறு எதிர்ப்பைபெறா அமையின்
குரல் உணங்கு விதைத்திணை**

இவ்வாறு விதையை காயவைத்துவிதைக்க பயன்படுத்துதல் செய்தியை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

நீர் பாய்ச்சுதல்

பயிர் சாகுபடிக்கு, நிலவளத்தைப் போன்று நீர்வளமும் முக்கியமானதாகும். சங்ககால மக்கள் நீர்நிலைகளை அமைக்கும் இடங்களைத் தெரிவு செய்வதில் திறமையானவர்களாக விளங்கினர் என்பதை புறநானூற்றுப் பாடல் சுட்டுகிறது.

**அறையும் பொறையும் மணந்ததலைய
எண்ணாள் திங்கள் அணையகொடுங்கரைத்
தெண்ணீர்ச்சிறுகுளம் கீள்வது மாதோ¹⁰**

இப்பாடலில், ஏரி எந்த வடிவில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புறநானூறு வழி அறிய முடிகின்றது. அதாவது ஏரிகளை நீளம் குறைவாகவும் ஆனால், அதிக நீர்கொள்ளளவு கொண்டதுமான அமைப்பு எட்டாம்பிறை வடிவில் ஏரி இருக்கும். இது ஏரிவடிவமைப்பில் மிகவும் சிக்கனமான வடிவமைப்பு என்று கூறப்படுகிறது.

காவல் காப்பது

பயிர்கள் மனிதர்களுக்கு மட்டுமின்றி மண்ணுயிர் அனைத்திற்கும் பயன்படுகிறது. ஆகையால் அதை வீணாக்காமல் பாது காப்பது அவசியம். பயிர்களின் பலன் அவற்றை பாதுகாப்பதில் தான் உள்ளது. சங்க காலத்தில் பயிர்களை பாதுகாப்பதற்கு, ஆண்கள், பெண்கள் அனைவரும் காவல் பணியில் ஈடுபட்டனர். பெண்கள் தினைப்புனக் காவலுக்குச் சென்றனர். இரவுக் காவலின்போது குளிக்காலத்தில் அகிலை எரித்தனர். பரணின் மேல் எரிகொள்ளி வைத்திருந்தனர். களிறு தினைக் கதிர்களை உண்ண வரும்பொழுது கானவன் கொள்ளியை எடுத்து எறிந்தான் என்று நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.

**வாலாவேழம் வணர்குரல் கவர்தலின்
கானவன் எறிந்த கடுஞ்செலல் ஞெகிழி
வேய்பயில் அடுக்கம் சுடரமின்னி¹¹**

இரவுக் காவல் காப்போர் புனத்திலேயே தங்கியதால் காட்டுச் சேவல் கூவியது. இதனைக் கேட்டே நாழிகையை உணர்ந்தனர் என்பதை கீழ்க்கண்ட புறப்பாடல் வழி உணர முடிகின்றது.

**வட்டவரிய செம்பொறிச் சேவல்
ஏனல்காப் போருணர்த்திய கூவும்
கானத்தோர்நின் தெவ்வர் நீயே¹²**

இவ்வாறு நிலத்தையும் தினைகளையும் காவல் காப்பதை தமிழர்கள் மிகச் சிறப்பாக செய்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

சங்ககால மக்கள் தங்கள் அருகிலேயே கிடைக்கும் பொருட்களை வைத்தே வேளாண்மையை முறையாக திட்டமிட்டு அறிவியல் பூர்வமான முறையில் செய்து வந்துள்ளனர் என்பதை மேற்கண்ட சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல்காப்பியம், பொருள், நூற்.5
2. நற்றிணை, பா.59, 5-6
3. புறநானூறு, பா.42, 15
4. பதிற்றுப்பத்து, பா.58,15
5. புறநானூறு, பா.311, 11-12
6. திருக்குறள், 1038
7. புறநானூறு, பா.61, 3
8. கலித்தொகை, பா.108,60
9. புறநானூறு, பா.333,11-12
10. மேலது, பா.118,1-3
11. நற்றிணை, பா.393, 4-6
12. புறநானூறு, பா.28, 1-3